

A TISZA-TÓ MADÁRTÁ

Nyáron viszonylag sokat kenuztam a Tisza-tavon, és felejthetetlen élményekkel lettem gazdagabb. Már akkor felvetődött bennem a gondolat, hogy vissza kellene jönni ősszel, illetve télen, amikor leeresztik a tavat, és előtűnnek a nyáron víz által fedett meder részei. Minden évszakban más arcát mutatja a tó, ami valójában nem egy egységes vízfelület, hanem több medence, amelyet rengeteg öböl, sziget és csatorna tagol. Az évszakok arculatváltása a vízszint közeléből is érzékelhető, de legszemléletesebben a levegőből láthatjuk.

A Tisza-tavat minden évben leengedik, hogy felkészüljenek egy esetleges áradásra, és legyen helye az áradó víznek. A leeresztés november közepe táján éri el a vízszintminimumot, amely az idén késett egy hetet a Tisza kisebb áradása miatt. Ennél a vízállásnál a halak a mélyebb részekbe kényszerülnek, a szak-

embereknek pedig remek alkalom, hogy felmérjék a tó eliszaposodását. Ezután 50 cm-t visszaengednek, úgy, hogy a téli és a nyári vízszint között körülbelül egy méter különbség legyen. A feltöltést április elején kezdik meg újra.

Molnár Péter

VLATBÓL

A novemberi gyenge fagyok alkalmával csak vékony jég képződik a vízen, amely már kellően erős ahhoz, hogy a sirályokat megtartsa, és elég gyenge, hogy a vízimadarak el tudják kezdeni a lihogó kialakítását. A lihogó olyan szabad vízfelület egy tó közepén, amelyet a madarak tartanak fent a víz folyamatos mozgatásával az erősebb fagyok idején is. Itt azt figyelhetjük meg, hogy már kialakult a lihogó alakja, habár ez felülről alig látszik, csak a szélén úszkáló madarak adják ki a formáját

Nagy-morotva nyáron

Nagy-morotva ősszel

Nagy-morotva télen. A holtág a folyószabályozás előtt az élő Tisza medre volt, így jóval mélyebb, mint a tó többi része. Itt sem látszik nagy változás a nyári állapotokhoz képest

A Tisza-tó az Alföld északi részén található, területe 127 négyzetkilométer, melyen mozaikosan váltakoznak a nyílt vízfelületek, szigetek, holtágak, sekély csatornák. Hossza 27 km, átlagos mélysége 1,3 méter, legmélyebb pontján pedig 17 méter, és 43 négyzetkilométernyi sziget található benne. A kiskörei erőművet a duzzasztógáttal 1973-ban építették fel a tiszai áradások szabályozása és az Alföld jobb vízellátása érdekében. Feltöltése az 1990-es években fejeződött be.